

Baantjer in het kort

door A.C. Baantjer

De Fontein

De Cock en het lijk in bed

Rechercheur De Cock, door zijn collega's wegens zijn scherpe tong en spitse geest weleens gekscherend 'gifkikker' genoemd, kreeg op een avond een man aan de telefoon die hem met een grafstem zei: 'Komt u even, er ligt een lijk in mijn bed.'

Rechercheur De Cock, die te levenslustig was om plezier in echte lijken te kunnen hebben, dacht aan een grap. Dat was dan ook de reden dat hij geheel in strijd met de ernst van zijn beroep antwoordde: 'En, wat zegt het lijk daarvan?'

De man aan de telefoon bracht hem op scherpe toon in herinnering dat lijken niet de gewoonte hebben erg luidruchtig te zijn; hij maakte duidelijk dat hij geenszins in een stemming was om zouteloze grapjes te kunnen waarderen.

De Cock begreep dat het ernst was. Hij noteerde de naam en het adres van de man en vroeg hem aan de aangetroffen situatie niets te veranderen.

Toen hij bij het opgegeven adres aankwam, stond de man al aan de deur van zijn woning op hem te wachten. 'U bent van de recherche?'

De Cock knikte.

‘Heb ik door de telefoon met u gesproken?’

‘Ja,’ zei De Cock, ‘dat was ik.’

Zonder verder nog een woord te spreken, bracht de man hem naar de slaapkamer van zijn woning. De Cock nam de situatie nauwkeurig in zich op en probeerde van het geheel een beeld in zijn hersenen te fixeren, waarin elk onderdeel duidelijk te onderscheiden bleef. In de slaapkamer op het bed, dat duidelijk was beslapen, lag het lijk van een man. Alleen het hoofd was zichtbaar, verder was het lichaam door een deken bedekt. Toen De Cock de deken wegtrok, zag hij dat de man bijna geheel was ontkleed; hij droeg alleen een hemd. De dode lag uitgestrekt, enigszins dwars in het bed. Het gezicht was paarsblauw.

De Cock, die in zijn leven al veel lijken had gezien, vermoedde dat de man aan een hartaanval was gestorven. Er waren geen uiterlijke tekenen van geweld aan het lichaam van de man te onderscheiden. Naar het zich liet aanzien, was de man geen gewelddadige dood gestorven. Zijn kleren lagen op een stoel naast het bed. De kleding was keurig over de stoel gedrapeerd. De broek lag opgevouwen over de zitting en het jasje hing over de leuning. In de binnenzak van het jasje stak een portefeuille, waarin een aanzienlijk bedrag aan geld zat. Uit de papieren in de portefeuille bleek wie de man was.

Op zichzelf was hier gewoon sprake van een natuurlijke dood. Er waren geen sporen die op een misdrijf wezen. Het enige vreemde aan de hele geschiedenis was dat de man juist dit bed had uitgekozen om in te sterven.

‘Kent u deze man?’ vroeg de rechercheur aan de bewoner.

‘Nee, ik ken hem niet. Ik heb hem nog nooit eerder gezien.’

‘Hoe komt die man dan in uw bed terecht?’

‘Ik weet het niet. Daarom heb ik u gebeld.’

Nadat de rechercheur enige aantekeningen had gemaakt, zei hij: ‘Gaat u maar mee. Wij moeten samen eens praten.’

Rechercheur De Cock sloot de slaapkamer af en ging met de bewoner naar de huiskamer. Nadat ze beiden in een fauteuil hadden plaatsgenomen, vertelde de man dat hij ongeveer een uur geleden was thuisgekomen. Hij was naar de keuken gegaan en had daar een kop koffie voor zichzelf klaargemaakt. Omdat hij een nogal vermoeiende dag achter de rug had, besloot hij vroeg naar bed te gaan. Nadat hij twee koppen koffie had gedronken, begaf hij zich naar de slaapkamer. Hij deed het licht in de slaapkamer aan en kreeg de schrik van zijn leven toen hij de dode man in zijn bed ontdekte. ‘Ik verliet onmiddellijk de slaapkamer en belde de politie,’ besloot hij.

‘Toen u thuiskwam, hebt u toen nog iets bijzonders opgemerkt?’

‘Nee, de buitendeur was normaal op slot.’

‘Hebt u nog sporen van inbraak waargenomen?’

‘Nee, maar ik heb daar eigenlijk niet zo op gelet.’

Samen met de man onderzocht de rechercheur de hele woning, maar nergens was een spoor van inbraak te vinden. ‘Hoe komt die dode man dan in uw woning?’

‘Ik weet het echt niet, rechercheur. Ik begrijp er niets van.’

Voor de zekerheid doorzocht De Cock nog eens de zakken van de kleding van de dode man. Er bestond altijd

nog de mogelijkheid dat deze – uiteraard toen hij nog leefde – met een valse sleutel de woning was binnengedrongen. Maar geen van de sleutels die de dode man bij zich had, bleek op het slot van de buitendeur te passen. Omdat ook alle ramen degelijk waren afgesloten, bleef de aanwezigheid van het lijk een raadsel.

Toen ze weer in de huiskamer waren gaan zitten, stak rechercheur De Cock van wal. ‘U bent getrouwd?’ vroeg hij aan de man die tegenover hem in een fauteuil zat.

‘Ja,’ zei de man. ‘Mijn vrouw ligt in het ziekenhuis.’

‘Niets ernstigs, hoop ik?’

De man wreef zijn handen over elkaar en toonde voor het eerst iets van emotie. ‘Ik vrees dat het wel ernstig is,’ zei hij. ‘Ze is opgenomen in een psychiatrische inrichting.’ Plotseling begon de man te huilen. ‘Al maanden,’ vertelde hij, ‘doet ze vreemd. Ik wist niet meer wat ik aan haar had. We hebben samen altijd een goed leven gehad en daar was plotseling een eind aan gekomen. Ik probeerde zo goed mogelijk voor haar te zijn, maar het hielp allemaal niets. En nu heeft ze vanmorgen de hand aan zichzelf willen slaan. Het is haar niet gelukt. Ze was in het water gesprongen en wilde zich verdrinken. Iemand heeft haar gered en daarna werd ze naar een psychiatrische inrichting gebracht. Ik kreeg het bericht dat ze was opgenomen toen ik op kantoor zat. Ik ben direct naar haar toe gegaan. De dokter gaf me toestemming met haar te spreken. Ze heeft echter geen woord tegen me willen zeggen. Ik heb haar gebeden en gesmeekt me te vertellen waarom ze het had gedaan, maar ze zei niets. Ze bleef voor zich uit staren en deed net of ik er niet was. De dokter raadde me toen aan weg te gaan. Ik zag wel in dat dit maar het beste was.’ De

man zweeg en bleef in gedachten verzonken in de fauteuil zitten.

De rechercheur wist niet goed wat hij moest zeggen en vroeg: 'Bent u vanuit het ziekenhuis regelrecht naar huis gegaan?'

'Nee, ik heb eerst nog een poosje rondgelopen om wat tot mezelf te komen. U begrijpt dat ik nogal overstuur was.'

'Misschien wordt uw vrouw wel spoedig weer beter,' zei De Cock troostend.

'Ik hoop het maar,' verzuchtte de man.

'Overigens,' zei De Cock, 'zitten we hier nog met het probleem van het lijk.'

'Ja,' zei de man, 'ook dat nog. Ik was het door het verdriet over mijn vrouw bijna vergeten.'

'Och, maakt u zich geen zorgen. Ook dat probleem zal wel worden opgelost.'

De rechercheur waarschuwde een dokter voor de lijk-schouwing. De dokter verscheen en constateerde dat de man inderdaad aan een hartaanval was overleden. Het lijk werd door de Geneeskundige Dienst uit de woning gehaald en de familie van de gestorvene werd gewaarschuwd.

De rechercheur raadde de bewoner aan die nacht maar bij familie door te brengen. 'Als ik de oplossing van het raadsel weet, dan kom ik het u vertellen,' beloofde hij. Daarna sprak hij enige bemoedigende woorden en nam met een ferme handdruk afscheid.

Op het politiebureau stond hij de vrouw van de gestorvene te woord. Ze was naar het politiebureau gekomen om bij-

zonderheden over de dood van haar man te vernemen. Rechercheur De Cock vertelde toen in deze zaak zijn eerste leugen. Hij condoleerde haar met het verlies van haar man en vertelde – in strijd met de waarheid – dat haar echtgenoot op straat aan een hartaanval was overleden.

De volgende dag bracht hij een bezoek aan de psychiatrische inrichting en kreeg van de behandelend arts toestemming de echtgenote te spreken van de man bij wie het lijk in bed was gevonden. Het onderhoud dat hij met haar had, duurde lang en perste alles wat hij door zijn ervaringen over de menselijke ziel te weten was gekomen eruit. Hij had het nodig.

Toen de weerstand van de vrouw was gebroken, kreeg hij de bevestiging van zijn vermoeden. De vrouw vertelde met veel tranen dat ze enige maanden tevoren een man had leren kennen. Hij was knap en interessant. Uit de kennismaking was een verhouding gegroeid. Wanneer haar echtgenoot naar kantoor was, bezocht de man haar in haar woning. Zo ook gisteren. Ze had hem binnengelaten en na een poosje waren ze samen naar bed gegaan.

Plotseling zei de man dat hij zich niet goed voelde en even later was hij dood. Haar eerste impuls was een dokter te waarschuwen, maar in een flits drong het tot haar door in welke situatie ze terecht was gekomen. Hoe moest ze de aanwezigheid van het lijk in haar bed verklaren? Een moment overwoog ze het lijk te verbergen. Maar waar en hoe? In haar radeloosheid begon ze aan het lijk te schud-den. Toen ze inzag hoe nutteloos dat was, kleepte ze zich gehaast aan, sloot de woning af en vluchtte de straat op. Hoe ze ook peinsde, ze zag geen oplossing. Ze dacht aan de schande. Ze dacht aan haar man, die haar altijd volko-

men had vertrouwd, en besloot toen tot een wanhoopsdaad.

‘Och, rechercheur, wat moet ik doen? Kunt u mij niet helpen? Mijn man mag het nooit te weten komen.’

‘Uw man heeft het lijk anders gisteren al gevonden,’ zei De Cock. ‘Maar kunnen we niet iets bedenken? Het beste is dat u alles eerlijk aan uw man vertelt.’

‘Nee,’ gilte de vrouw, ‘dat nooit!’

‘Toch lijkt me dat de beste oplossing,’ zei De Cock.

‘Nee,’ herhaalde de vrouw, ‘hij mag het nooit weten.’

De Cock was bang dat voortzetting van het gesprek nadelig voor de gezondheid van de vrouw zou zijn en daarom nam hij afscheid van haar. Hij zocht de behandelend arts op en vertelde hem van het gesprek dat hij met de vrouw had gehad. ‘Wat denkt u, zal ik haar helpen?’

‘Hoe wilt u dat doen?’

‘Nou, misschien kan ik haar man wel een aannemelijke verklaring voor de aanwezigheid van het lijk in het bed geven.’

‘Een leugen dus,’ zei de arts.

‘Als therapie,’ antwoordde De Cock met een glimlach.

‘U weet zelf hoever u kunt gaan. Ik heb er geen bezwaar tegen.’

De Cock ging terug naar de vrouw. ‘Ik wil u helpen,’ zei hij.

De vrouw, die weer enigszins gekalmeerd was, keek hem dankbaar aan.

‘Het enige wat u uw man moet vertellen, is dat u zich al maanden vreemd en onrustig voelde. Gisteren kon u het in huis niet meer uithouden en vluchtte u de straat op. U hebt toen de deur achter u open laten staan. Vooral dit

laatste is belangrijk. U hebt de deur niet achter u gesloten. Begrijpt u? Bovendien ben ik hier niet geweest. U kent mij dus niet en ik heb dit gesprek met u niet gehad. De rest laat u maar aan mij over.'

De vrouw knikte begrijpend.

Met de dokter maakte hij de afspraak dat deze hem zou berichten wanneer de vrouw uit de inrichting werd ontslagen. Toen dat bericht kwam, wachtte hij nog een dag en ging toen naar de woning van het echtpaar.

De man heette hem hartelijk welkom. Hij zag er opgewekt en vrolijk uit. Toen de vrouw bezig was koffie in te schenken, zei De Cock tegen hem: 'Ik heb u beloofd de oplossing van het raadsel te vertellen. Het was eigenlijk erg simpel. Uit het onderzoek is gebleken dat de dode man een ordinaire insluiper was. Vermoedelijk heeft uw vrouw, toen ze die morgen wegging, vergeten de deur achter zich te sluiten. Daarvan heeft de insluiper gebruikgemaakt. Toen hij eenmaal binnen was, heeft hij de deur achter zich gesloten. Vermoedelijk is hij daarna onwel geworden en is op uw bed gaan liggen.'

'Het klinkt aannemelijk,' zei de man.

De Cock dronk zijn koffie en nam daarna afscheid.

De man bracht hem naar de deur. 'Wacht even,' zei hij, 'ik loop even met u mee.'

Toen ze langs een klein cafeetje kwamen, nodigde de man hem uit mee naar binnen te gaan. Ze namen aan een tafeltje plaats.

'Wat zal het zijn?' vroeg de man. 'Een borrel?'

'Nee,' zei De Cock, 'in dienst drink ik nooit.'

De man keek hem lachend aan. 'Weet u,' zei hij, 'u bent een goed mens.'

‘Hoezo?’ vroeg De Cock.

‘U hebt mij een mooi verhaaltje verteld. Ik bedoel, van die insluiper en zo.’

De Cock wilde protesteren, maar de man beduidde hem te zwijgen. ‘Ziet u,’ zei hij, ‘mijn vrouw heeft me alles verteld. Ik weet nu van de verhouding die ze met die man heeft gehad. Ze heeft gezegd dat ze spijt heeft en ik heb haar alles vergeven.’

Rechercheur De Cock keek hem aan en zei: ‘Ik heb me bedacht, geef me toch maar een borrel.’

De volgende boeken van Baantjer zijn bij De Fontein verschenen:

- 1 De Cock en een strop voor Bobby
- 2 De Cock en de wurger op zondag
- 3 De Cock en het lijk in de kerstnacht
- 4 De Cock en de moord op Anna Bentveld
- 5 De Cock en het sombere naakt
- 6 De Cock en de dode harlekijn
- 7 De Cock en de treurende kater
- 8 De Cock en de ontgoochelde dode
- 9 De Cock en de zorgvuldige moordenaar
- 10 De Cock en de romance in moord
- 11 De Cock en de stervende wandelaar
- 12 De Cock en het lijk aan de kerkmuur
- 13 De Cock en de dansende dood
- 14 De Cock en de naakte juffer
- 15 De Cock en de broeders van de zachte dood
- 16 De Cock en het dodelijk akkoord
- 17 De Cock en de moord in seance
- 18 De Cock en de moord in extase
- 19 De Cock en de smekende dood
- 20 De Cock en de ganzen van de dood
- 21 De Cock en de moord op melodie
- 22 De Cock en de dood van een clown
- 23 De Cock en een variant op moord
- 24 De Cock en moord op termijn
- 25 De Cock en moord op de Bloedberg
- 26 De Cock en de dode minnaars
- 27 De Cock en het masker van de dood
- 28 De Cock en het lijk op retour
- 29 De Cock en moord in brons
- 30 De Cock en een dodelijke dreiging
- 31 De Cock en moord eerste klasse
- 32 De Cock en de bloedwraak
- 33 De Cock en moord à la carte
- 34 De Cock en moord in beeld
- 35 De Cock en danse macabre
- 36 De Cock en een duivels komplot
- 37 De Cock en de ontluisterende dood
- 38 De Cock en het duel in de nacht
- 39 De Cock en de dood van een profeet
- 40 De Cock en kogels voor een bruid
- 41 De Cock en de dode meesters
- 42 De Cock en de sluimerende dood
- 43 De Cock en 't wassend kwaad
- 44 De Cock en het roodzijden nachthemd
- 45 De Cock en moord bij maanlicht
- 46 De Cock en de geur van rottend hout
- 47 De Cock en een dodelijk rendez-vous
- 48 De Cock en tranen aan de Leie
- 49 De Cock en het lijk op drift
- 50 De Cock en de onsterfelijke dood
- 51 De Cock en de dood in antiek
- 52 De Cock en een deal met de duivel
- 53 De Cock en dood door hamerslag
- 54 De Cock en de dwaze maagden
- 55 De Cock en de dode tempeliers
- 56 De Cock en de blijde Bacchus
- 57 De Cock en moord op bestelling
- 58 De Cock en de dood van de Helende Meesters
- 59 De Cock en moord in reclame
- 60 De Cock en geen excuus voor moord
- 61 De Cock en de gebrandmerkte doden
- 62 De Cock en een veld papavers
- 63 De Cock en de broeders van de haat
- 64 De Cock en de dood van een kunstenaar
- 65 De Cock en de dartele weduwe
- 66 De Cock en moord in triplo
- 67 De Cock en een recept voor moord
- 68 De Cock en de wortel van het kwaad
- 69 De Cock en moord in de hondsdagen
- 70 De Cock en de dood in gebed
- 71 De Cock en de onzichtbare moordenaar
- 72 De Cock en de moord in het circus
- 73 De Cock en de dood van een engel
- 74 De Cock en de rituele moord
- 75 De Cock en het lijk aan de Amstel
- 76 De Cock en de dode diva
- 77 De Cock en de vermoorde onschuld
- 78 De Cock en het dodelijk doel
- 79 De Cock en de zoete wraak
- 80 De Cock en de moord op maat
- 81 De Cock en een duivels dilemma
- 82 De Cock en de naakte waarheid
- 83 De Cock en de dood van een kerkrat
- 84 De Cock en de zwarte weduwe
- 85 De Cock en de levende dode
- 86 De Cock en kermis in de hel
- 87 De Cock en de schaduw van de dood
- 88 De Cock en de schim uit het verleden
- 89 De Cock en de eenzame dood
- 90 De Cock en moord op stand
- 91 De Cock en een dodelijk spel
- 92 De Cock en de ongehoorde moord
- 93 De Cock en het kind van de rekening
- 94 De Cock en de kus des doods
- 95 De Cock en de moord op afspraak

E-book januari 2025

Copyright © 2025 Erven A.C. Baantjer

Copyright © 2025 voor deze uitgave Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Het gebruik van de naam Baantjer is met toestemming van de erven

A.C. Baantjer

Deze verhalen verschenen eerder in resp. het cadeauboekje bij deel 95 *De Cock in het kort* (2024), en in *De Cock met ceeoceeke en ik* (2010).

Omslagontwerp De Weijer Design, Baarn

Opmaak binnenwerk Pre Press Media Groep, Leerdam

www.uitgeverijdefontein.nl

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle personen in dit boek zijn door de auteur bedacht. Enige gelijkenis met bestaande – overleden of nog in leven zijnde – personen, anders dan die in het publieke domein thuishoren, berust op puur toeval.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tekst- en datamining niet toegestaan.